

Nr 342.

Av herr **Lövgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 316, med förslag till lag agående ändring i vissa delar av lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 316 föreslås bl. a. "dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m.". I tredje stycket av § 1 av den föreslagna förordningen heter det:

"Dyrtidstillägg utgår icke å livränta, som grundas på frivillig försäkring, samt ej heller å livränta, som utgår på lägre invaliditetsgrad än 30 procent."

Förslaget att begränsa dyrtidstillägget endast till dem som uppbära livränta på grundval av högre invaliditetsgrad än 30 procent har väl uteslutande tillkommit för att icke i alltför hög grad öka det administrativa arbetet med utbetalningarna, men det måste ändå ifrågasättas om det kan vara rättvist att på detta sätt göra en skillnad mellan olika grupper av livräntetagare. Erfarenheten torde visa att en betydande del av de livräntetagare som uppbära livränta på grundval av lägre invaliditetsgrad än 30 procent i verkligheten lidit ett procentuellt långt större avbräck i sina försörjningsmöjligheter och att de följaktligen redan förut äro sämre ställda än vad som rättvisligen bort vara fallet. Undertecknad skulle därför vilja föreslå den ändringen, att dyrtidstillägg tillerkändes samtliga livräntetagare eller, om detta medför oproportionellt stora administrativa kostnader, att dyrtidstillägg i vart fall tillerkändes alla livräntetagare som uppbära en årlig livränta av 90 kronor eller däröver.

På grund av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen ville föreslå Kungl. Maj:st följande lydelse av tredje stycket av § 1: Dyrtidstillägg utgår icke å livränta, som grundas på frivillig försäkring;

eller, om detta icke kan bifallas, att riksdagen i vart fall ville biträda ett förslag till ändrad lydelse som medförde att samtliga livräntetagare som uppbära en livränta å 90 kronor eller däröver bleve delaktiga av dyrtidstillägget.

Stockholm den 11 november 1941.

O. W. Lövgren.